

Facultet, findes meget bestemte og udprægede Modsetninger i Opfattelsen af Theologien. Dpretter man derimod en Examinationscommission af 5 Medlemmer, som den samme Minister paa den samme Dag indstiller dertil, saa er der idetmindste stor Fare for, at man kommer ind i en Genfærdighed. Dette er et Ansvar, som man ikke let skal paatage sig, og derfor nævnedes jeg under Forhørlingerne iforgaars disse Kategorier. — Jeg skal snart forlade hele denne Sag for at gaae over til de andre foreliggende Spørgsmaal, men jeg bør dog endnu fremhæve een Ting. Jeg har, som allerede iforgaars udtalt, slet ikke Noget imod Examinationscommissioner, naar man kan faae dem ordentlig sammensatte af dertil dygtige Kræfter. Men, naar man vil have noget Godt ud deraf, saa maa man finde en Form derfor, hvorved Universitetet og et andet eller andre Elementer udenfor Universitetet blive ligeleg repræsenterede. Der er jo blevet talt om den Berelvirkning, som man haabede vilde opstaae mellem Examinationscommissionen og Universitetet; men hvorledes vil denne Berelvirkning komme tilveie eller blive, naar vedkommende Facultet finder sig tilfidsat; og naar kun et af dets Medlemmer indsættes ved Siden af de 4 andre Medlemmer af Commissionen, og det maaskee endda det Medlem, som Facultetet selv allermindst ønsker sig repræsenteret af? Hvilken Berelvirkning kan der da blive? Dvertimod, man skaber ikke derved Berelvirkning, men man skaber Modstrid, man skaber, for at bruge et fremmed Ord, en Antagonisme mellem Examinatoren og Undervisningen. Vil man gaae en rigtig Vej, saa lad Facultetet blive repræsenteret af et vist Antal Medlemmer, hvis man da ikke vil tage det hele Facultet, hvad der mulig vilde blive for meget, og saa tage man ligesaa mange andre Medlemmer udenfor, valgte efter visse bestemte Qualificationer. Ministeren kommer i Virkeligheden til at staae meget friere, naar han kræver Garantier for, at der kommer en upartisk Commission tilveie, som vil kunne tilstræbe en Berelvirkning mellem Prøven og Undervisningen. Man kunde jo f. Ex. lade Landmoderne eller lade Biskopperne hver betegne een Candidat — Biskopperne have nemlig meget

forffjellige Synsmaader —, hvorimellem Ministeren saa tog 3, hvortil saa søiedes 3 Professore, som Facultetet udvalgte. I en saaledes sammensat Commission kan jeg tænke mig, at der kunde komme en Berelvirkning mellem de to forffjellige, ligebetydende Elementer. Men at lade Alt ved Universitetet blive, som det er, af Frygt for den undertiden noget seige Modstand, der deraf kan gjøre sig gjældende, og derimod at tage som et Redningsanker en heelt udenfor staaende Examinationscommission, det er ikke at gaae den rigtige Vej, og jeg vil derfor indstændig annode den ærede Cultusminister om at tage denne Sag under fornyet Overveelse. Just naar han ønsker en Berelvirkning mellem Universitetet og Examinationscommissionen, bør han overveie, hvad der er de nødvendige Betingelser i saa Henseende ved Sammensætningen af Examinationscommissionen. — Hermed skal jeg slutte, hvad jeg ønskede at sige om denne Sag. Jeg er, som sagt, slet ikke principielt imod Examinationscommissioner, og, hvad Reformer ved Universitetet angaar, da er jeg principielt for saadanne, men kun naar de Reformer, som man indfører, skee efter noie Prøvelse. Ikke alle Reformer ere gode, som vedtages i Genhold til en Beslutning af nogle Mænd, der træde sammen for at anke over en eller anden Mangel, eller som støtte sig til en vis omlobende Mening om den eller den Professor. Der er Mangler ved Universitetet, og nogle af dem kunne vi fjerne, men andre ikke. Foruden dem, der ere begrundede i det vanskelige Forhold mellem den frie Videnskab og Embedsexaminerne, er der saaledes den Mangel, at vort Universitet staaer alene. Vi kunne aldrig opnaae den friske Kraftudvikling, som man kan opnaae ved de Universiteter, der ikke staae alene, og den ærede Cultusminister maa virkelig aldrig vente, at han ved Indførelsen af Examinationscommissioner kan faae en frodig Opvæxt hos os af private Docenter. Nei, private Docenter findes ikke i Frankrig, hvor man har Examinationscommissioner, og de findes ikke i Belgien, hvor man har Examinationscommissioner, men de findes derimod i Tydskland, hvor det er Skik, at man som privat Docent i et Par Aars Prøvetid søger at henvende Opmærksom-